

מסורת הש"ס

(א) סמורה מו: [כל הענין ע"ס
סיניס, (ב) ג'ל בני הצולה,
(ג) ג'ל דוקא, (ד) נכחית מו,
(ה) ג'ל ואין העם מכירים קול,
(ו) תוספתא, (ז) ומה נ"ס, שגיטת
י"א, (ח) ג'ל לותרס, (ט) ג'סיר
הטלם רש"ע, פולס מן, י' ויקרא
ג'

הקבאים מזהשבי בני העולה

- [illegible]

[illegible]

ל) וזוהי אכן כפרה למתים. כלומר היאך הקריבו הבאים מהשבי בני הגולה על דור של צדיקים שחטאו הלא אין כפרה למתים מיוחד מתיים דאין מביאין עליהם אחרי מותם: פי' וזוהי אכן כפרה למתים.

אף חטאת לא נאכלת

אין חטאת לא נאכלת ^א כיצוא בו אמר רבי
יוסי ^ב הבאים מהשבי ^ג הגולה הקריבו [עלות]
אלהו ישראל פרים שנים עשר וגו' הכל עולה
ובכל עולה סלקא דעתך אפשר שחטאת
עולה אלא הכל כעולה מה עולה לא נאכלת
עולה חטאת לא נאכלת ורמינן רבי יהודה ואמר
על עבודת כוכבים הביאום ואמר רבי יהודה
ואמר שמואל על עבודת כוכבים שעשו בימי
דקדקו בשלמא לרבי יהודה משכחת לה
להני שנים עשר חטאות כגון דחטאו שנים
עשר שבמים דמייתו שנים עשר שעירים
וגו' נמי דחטאו שבעה שבמים ושארין איך
ולרבי שמעון נמי משכחת לה כגון
דחטאו אחד עשר שבמים דמייתו אחד עשר
שעירים ואיך דב"ד אלא לרבי מאיר דאמר
לית דין מביאין ולא צבור שנים עשר הכי
משכחת לה כגון דחטאו והדר חטאו והדר
חטאו עד תריסר יומי ואי מיייתו להו הנהו
דחטאו אמר רב פפא כי גמירי חטאת שמת
בעליה במיתה הני מילי ביחיד אבל לא
בצבור ^א לפי שאין מיתה בצבור מנא ליה לרב
פפא הא אילימא מרבנן ^ב תחת אבותיה יהיו
גידא או אפילו ביחיד נמי אלא ^ג דוקא
בצבור פפא משעיר דראש חדש דאמר רחמנא
מיתויהו מתורת הלשכה ודא מיייתו להו
וישראל והקד דפישי הכי מיייתו אלא שמע
היה חטאת שמתו בעליה בצבור קרבה מי
שעיר ר"ח דלמא לא מיייתו מצבור אבל
מאי ודא מיייתו אלא טעמא דרב פפא מהבא
וכתיב ^א כפר לעמך ישראל אשר פדית ה'
וראיה כפרה זו שחכפר על יצאי מצרים
ודכתיב אשר פדית מי דמי החם כולחו
והיתנון מנא דמכפרה אחיים מכפרה נמי
ממיתים ^ב אלא הכא מי הוו חיים אין הכי נמי
וכתיב ^ג ורבים מהבנהים והולים וראשי
אבות וגו' ולמא מעטין הו' ולא רבים
הו' הכתיב ^ד (ולא הכירו בקול) תרועת

אחד מבית דין פטור
ונוקמה כרבי שמעון
חד מבית דין פטורי

אדם ואחא לפרושי דבר ר' יוסי:
 ושהר חזין באין על עבודת
 מלי לפרושי הכי: ור' שמעון

עוה הן שנתנו אותם שום צדיון
שחלוץ ומקביר; ואיהם ספר
הן דרבה בריה ר' שמיאל ואל
דלמא [הלאה] מירושל לא שני מדי
הן צדקיהו אבתי חן דמחז מדור
ליל ללמנו, חן טחא פסח שוב
שמן אסחתינו בריה דרשון
מחבין ותמנשו כמקביר דריגין
חן צדילי וכן הובי חן מחותן
א' חן מ צור בן חן צדיק, אבל
הוא: פסעי לריש דאמרי טחא
השוחטין לוי וקאמר ריש
אלי בן יוסף תרגם קאמרו שאני
מנהגו ומשום דאדקרי קהל
ומתקשר שפי ר' חסדא ויגרסא ו
חן ספר תהלים קאמרו תרגם
מלך בן שלמון כנגד חן תהלים.

٦٠

עין משפט
גר מצוה

זו א מ"י פ"ד מהל' פסולי
מקדשים הל' א והל' ב:
זו ב מ"י שם הל' כ ופ"ה מהל'
פסולת יו"ט הלכה טו:

מאן דאית ליה בני דכתיב כרחם

[illegible][illegible]

ה"ד פטורין: (שייך לדף ה) ר' שמעון אומר וי"ג פרים וכעבודת (וכבים) וי"ג פרים וי"ג שעירים קסבר הגי והגי מיחי פר ושעיר

[illegible]

כל מקום לא חזו למקדשה ומה
ומעין ליה דירעי:

[illegible]

ב. דלא דמי דהכא מתו בעליהם
הוה ומה לי פסול אחר ואפילו הוה
הדרן עלך תורו בית

[illegible]

ר' יוסף: אומר דענו. אף ע
ל עבודה
שם

[illegible]

נוכחים הביאום ואתא לפרושי ד
פמא נשרפו שהר חין באין
דעל כולה מצי לתרוצי הכי:

[illegible]

וְיָסֵב וּכְנַת רִאִי אֲשֶׁר עַל עֲבוֹד
לֵאמֹר וּבְעֻשֵׂיהֶם לִרְצֹן עֵינֵן מֵאֵל

[illegible]

ה"פ כי בני הגולה על דור של
הוא שחטאו הלא אין כפרה
ס מירוש מתיים דאין

[illegible]